

ΤΑ ΜΠΑΛΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ

χαρά

ελευθέρια



ΤΑ ΜΠΑΛΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ

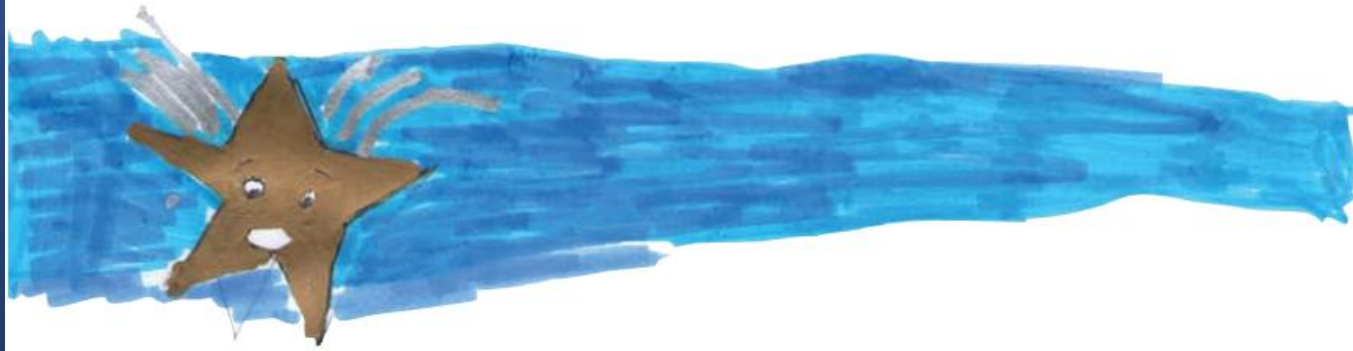




Μια φορά και έναν καιρό, ζούσε στον ουρανό ένα φωτεινό, μικρό, μα πολύ λαμπερό αστέρι. Αυτό δεν ήταν ένα συνηθισμένο αστέρι, ήταν ένα μαγικό αστέρι. Φώτιζε τη γη και τους ανθρώπους, έδινε αγάπη κι ό,τι άλλο του ζητούσαν.



Μια παρέα μικρών παιδιών, που ζούσαν σε
μια μικρή γωνιά της γης, την Ελλάδα,
έπαιζαν συχνά στο πάρκο της γειτονιάς.
Ήταν πάντα φίλοι και δεν μάλωναν ποτέ....



Μια μέρα όμως ένα από τα παιδιά,
ο Σπύρος, σκέφτηκε ότι έπρεπε να κάνουν κάτι
για να έχουν περισσότερη δράση και περιπέτεια.

Ως τώρα τα πράγματα ήταν πολύ ήσυχα.

Το προηγούμενο βράδυ είχε
ακούσει τυχαία τους γονείς του να λένε ότι
η δικόνοια μπορεί να σε βάλει σε μεγάλες περιπέτειες.

Ευχήθηκε λοιπόν στο μαγικό αστέρι
να σκορπίσει άφθονη δικόνοια...

τόση που να φτάσει για όλη τη γή.

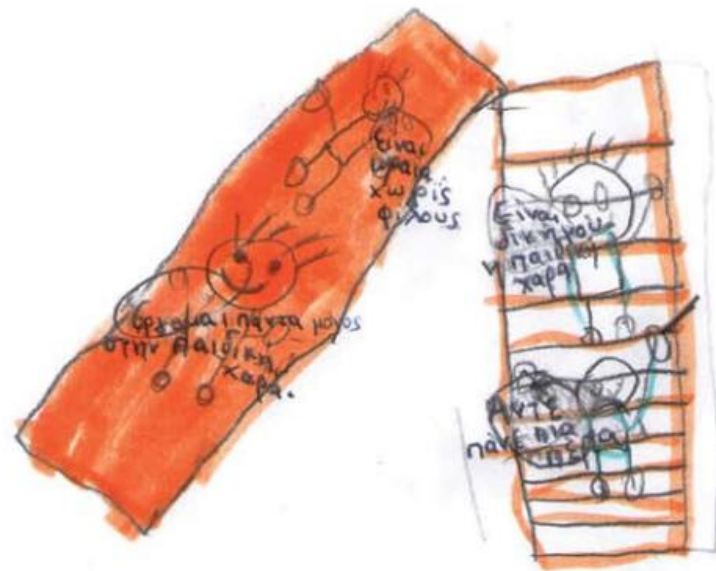
Ίσως έτσι να υπήρχε επιτέλους λίγη δράση!

Διχόνοια...

Διχόνοια...

Διχόνοια...

Διχόνοια...



Έτσι κι έγινε.

Στον κόσμο όλο σκορπίστηκε η διχόνοια.

Τα παιδιά τότε δεν ήταν φίλοι.

Μάλωναν συνέχεια κι έφτασαν

σε σημείο κάποιες φορές να χτυπούν

το ένα το άλλο.

Ο Σπύρος που έβλεπε πόσο είχαν αλλάξει

οι φίλοι του σκέφτηκε να ρωτήσει τη μαμά του

τι σημαίνει διχόνοια.

Και τότε κατάλαβε πως ο κόσμος έχει αλλάξει

εξαιτίας του...

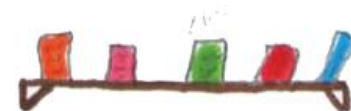
Τον είχε πιάσει μεγάλη στεναχώρια τον Σπύρο,
τόση στεναχώρια που το βράδυ
δεν μπόρεσε να κοιμηθεί.



Δεν ήξερε τι σήμαινε η λέξη που είχε ζητήσει
από το αστέρι, δεν ήθελε να κάνει κακό.
Πήγε λοιπόν στο παράθυρό του και ζήτησε
από το αστέρι να πάρει πίσω τη δικόνοια.

Τότε το αστέρι του απάντησε πως για να γίνει πραγματικότητα
η επιθυμία του

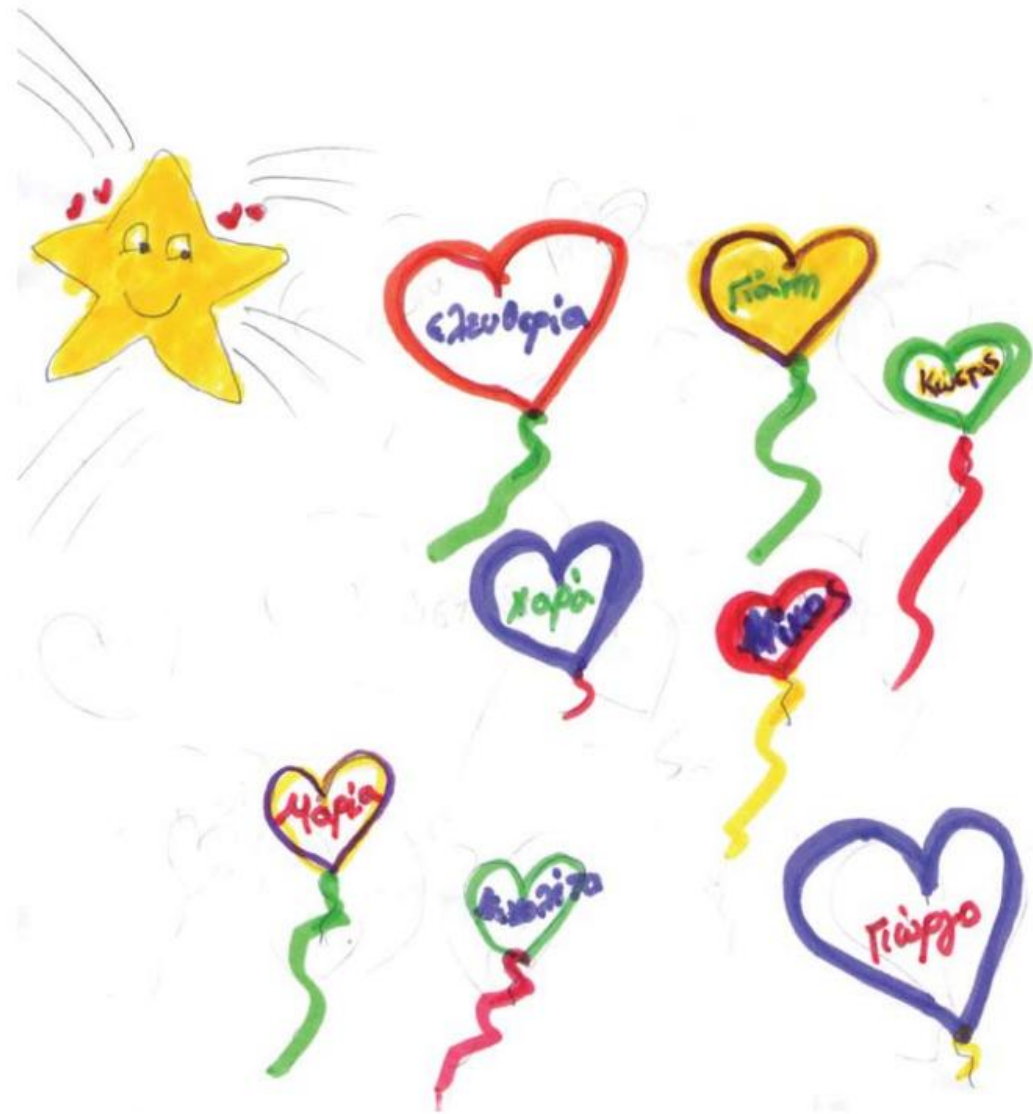
θα έπρεπε να συνεργαστεί με τα άλλα παιδιά
και να ζητήσει τη βοήθεια του δημάρχου της πόλης.





Ο Σπύρος την επόμενη ημέρα,
είπε στη μητέρα του τι είχε γίνει.
Επισκέφθηκαν το δήμαρχο, ζήτησαν τη βοήθειά του
κι εκείνος συγκέντρωσε όλα τα παιδιά
στην πλατεία του χωριού.
Τους έδωσε από ένα μπαλόνι...





Ήταν τα μπαλόνια της φιλίας,
που είχανε πάνω τους γραμμένα τα ονόματα των παιδιών.

Ο δήμαρχος λοιπόν έδωσε το σύνθημα
και τα μπαλόνια έφτασαν στο μαγικό αστέρι
που πραγματοποίησε την επιθυμία του
Σπύρου και των φίλων του.

Συνεργάστηκαν και τα κατάφεραν.

Η διχόνοια εξαφανίστηκε
και τη θέση της πήρε η συνεργασία

που έχτιζε κάθε μέρα τη φιλία και την αγάπη.

Εσύ πού έχεις ξεχάσει το δικό σου μπαλόνι της φιλίας;

